

Lá thư bạn đạo
Nghệ sĩ Tiên sĩ Bạch Tuyết
Sài gòn, 2001

[14]

Trao đổi với các bạn trẻ

-ooOoo-

Các bạn hỏi tôi "*Thiền*" là gì? Các bạn hỏi "*Thiền*" có phải là một học thuyết, một quan niệm hay một triết học hay tôn giáo, hoặc khoa học với những hệ thống... cách tổ chức v.v...

Theo sự hiểu biết ít ỏi của tôi, "*Thiền*" ví như là một danh từ tạm gọi để hình dung một tâm thái tĩnh lặng, chân như, thường trực bất biến, vắng suy tưởng, ngoài mọi xung đột... Với thực nghiệm bằng hành động, bằng sự thể nghiệm thân chứng của chính mình, con người có thể, có khả năng đạt đến tâm thái bất biến, tự do, mình với vũ trụ là một - Tâm thái đó không có hình thù, tên gọi, không thêm không bớt. Vì lẽ đó, mọi định nghĩa về "*Thiền*" đều dễ sa vào nông cạn, phù phiếm. Danh từ "*Thiền*" cũng là hư giả, mọi suy luận đều lẫn lộn, chỉ tạo thêm sương mù bao quanh ảo giác. Sự giải thích suông danh từ "*Thiền*" càng khiến xa rời chân nghĩa.

Muốn hiểu Thiền, đến với Thiền, con người phải thật sự sống với chính mình, dùng tri thức, trí tuệ đào xới, tìm hiểu đi lần vào chiều sâu của tâm hồn mình. Bằng cách tham thiền, con người lắng nghe chính mình, trong mọi phút giây, mọi động tác, mọi sinh hoạt khi làm việc, khi hành xử, khi ăn, khi tắm, khi ngủ, khi chơi v.v... Lúc nào cũng tự giác cao độ, liên tục, thường xuyên mà không khẩn trương, cho đến khi được tỏ ngộ, tự giải phóng cái tâm trí ra khỏi cả hai hạnh phúc lẫn đau khổ, được hay mất, vinh hay nhục, sang hoặc hèn, ngu hoặc trí, tối hay sáng... cho đến khi đạt đến trình độ "kiến tánh", tức là sự trực nhận ra cái tâm thái tĩnh lặng tự do, an lạc tuyệt đối; nghĩa là nhận diện con người chân thật xưa nay của chính mình.

Tóm lại, "*Thiền*" là một danh từ tạm dùng để chỉ trạng thái con người bằng hành động đi từ động đến tĩnh, từ phàm đến Thánh, từ mê mờ đến giác ngộ. Hiểu mình hiểu vạn vật. Thấy mình trong bản thể vũ trụ và ngược lại. Từ đó cuộc sống tràn đầy ý nghĩa, mọi hành vi của con người được soi sáng. Một nhãn quan chính xác về nhân sinh xuất hiện - vũ trụ lúc bấy giờ được thông suốt. Cõi đời không còn là một biển khổ, một bức tranh bi thảm mà lại sống động như một bức tranh quý, màu sắc hòa hợp, một bầu khêu với những hợp âm tuyệt vời. Con người lúc bấy giờ nhìn đời bằng con mắt bình đẳng, công bằng, tràn đầy tình yêu, sự khoan dung, cảm thông, sống trên cao độ siêu ý thức. Hiểu rõ bản chất của mọi sự việc, thấy được quy luật vận hành của chúng. Nhận ra được sự giao cảm hồn nhiên giữa "Tiểu vũ trụ" là mình và cái vũ trụ mà mình đang sống trong đó. Vẫn là mình nhưng thật mới, thật trong sáng, hành xử thật công bằng với mình, với đời, với mọi sự vật trong vũ trụ. Lúc bấy giờ, một cơn gió thoáng qua, chút bọt sóng, tiếng suối chảy... sợi tóc bay bay, cũng tạo nên nguồn hạnh phúc vô biên của một sinh vật người vừa ra khỏi cơn trường mộng. Giờ đây có thể nói "*Thiền*" là

trực chỉ chơn tâm. Và muốn hiểu "Thiền" chính xác ngoài áo nghĩa danh từ, cần phải thực nghiệm - Lời giải thích bằng cách chứng ngộ tự thân đưa con người hành thiền đến chân lý vĩnh hằng, và tránh được cảnh hưởng vô ích là chạy theo ngôn từ và sự lý giải suông của người tại.

Trên đây chỉ là một phần trong muôn một cách dùng từ để nói về Thiền ở giai đoạn sơ tâm. Các bạn muốn hiểu, biết đúng đắn, chính xác đề "Khởi hành" và về đến bờ giác ngộ, cần phải nương vào Thầy, vào bạn đạo, vào các bậc chân tu đi rước mình để biết cách thực hành, thực nghiệm. Ở Q.8 có Đạo tràng Thái Tuê, ở Long Thành có Thiền viện Thường Chiếu, Linh Chiếu, Viên Chiếu ở Vũng Tàu có Thiền viện Chơn Không, và ở Đà Lạt có Thiền viện Trúc Lâm do Hòa thượng Thích Thanh Từ làm Viện trưởng.

Thân mến.

-ooOoo-

[Đầu trang](#) | [Mục lục](#) | [Trang kế](#)

Chân thành cảm ơn Tỳ kheo Thiện Minh đã gửi tặng phiên bản vi tính (Bình Anson, tháng 04-2001).

[\[Trở về trang Thư Mục\]](#)

update: 14-04-2001